

Snažím se psát objektivně a pravdivě a pokud možno s nadějí.

Jako novinářka pracujete více než dvacet let, v loňském roce jste napsala knihu 21 dnů – Mark Dzirasa, která se stala velmi populární. Jaký je rozdíl mezi běžnou novinářskou prací a psaním knihy s výraznou osobností?

Myslím, že vždy jde o to odevzdat co nejvíce čtenáři. V tom se článek ani kniha neliší. Výhodou knihy je, že můžete jít více do hloubky, nemáte omezený prostor. Tato kniha byla zvláštní také v tom, že jsem ji naopak z hloubky dostávala více napovrch, aby byla srozumitelná pro širší skupinu čtenářů.

Knihu 21 dnů jsem četla, byla velmi inspirující. Poskytl Vám Mark nějakou cennou radu, kterou dále využíváte?

S Markem jsem v loňském roce strávila spoustu času, nejen 21 dnů, kdy jsme knihu psali, ale následně jsme jezdili za čtenáři, nyní pořádáme společně i semináře, je toho mnoho. Řekla bych, že mě Mark nakazil osobním rozvojem a rozhodla jsem se mu více věnovat.

Máte svoje profesionální zásady?

Neškodit. Pravdivě informovat. Myslím, že v médiích je spousta negativních informací, proto se snažím psát objektivně a pravdivě a pokud možno s nadějí.

Je nějaký ohlas čtenářů, který považujete za zajímavý.

Na knihu jsme dostali spoustu ohlasů, nebyl jediný negativní, pokud nepočítám to, že vadou knihy je to, že ji mají přečtenou. Ty ohlasy byly naprosto mimořádné, a co je zajímavé psali nám lidi napříč věkem, postavením, cílovými skupinami. Studenti i matky v domácnosti stejně jako vrcholoví manažeři nebo třeba umělci či důchodci. Kniha oslovila velké množství lidí, kupovali si ji firmy, někde si z ní udělali firemní kulturu. Setkali jsme se se spoustou čtenářů v Čechách, na Moravě i na Slovensku a vyslechli si spoustu pochval. To byla ta pravá odměna.

Tento rozhovor vzniká v průběhu Vašeho pobytu v nemocnici – z původně plánovaného týdne je týdnů pět. Může člověka obohatit pobyt v nemocnici?

Rozhodně. Denně si uvědomuji, že všechno co se nám zdá, že nepočká a za čím se ženeme, je celkem bezvýznamné, že když se zastavíme, tak se vůbec nic nestane. Kromě toho jsem nikdy v životě neměla tolik času být sama se sebou, což je pro mě velký posun. Tím, že jsem si mohla v klidu promyslet řadu věcí, nemám pocit, že zahálím. Vím, na čem budu pracovat a velmi se na to těším.

Ještě jednu věc bych dodala a ta není příjemná, ale je součástí našeho života, několikrát týdně sem přijede pohřební vůz. V tu chvíli si vždy uvědomím, jak je důležité se o své zdraví starat.

Víte, co budete dělat. Prozradíte nám to?

Právě jsem dokončila Deník osobního rozvoje, který doplňuje knihu a diář tak, abychom měli svůj život pod kontrolou. Je to velmi dobrá pomůcka pro všechny, co chtějí svůj život plně využít a řídit. S Markem Dzirasou máme rozepsanou další knihu s pracovním názvem 21 způsobů, která poskytne podrobné návody pro náš osobní rozvoj. Přípravuji knihu o sebeúctě, sebeúctu považuji za základní pilíř života, novou knihu 21 dnů a také časopis o osobním rozvoji s internetovým portálem.

Kromě novinářiny se věnujete také produkci různých programů, seminářů, odskakujete si od novinářiny k produkci nebo naopak?

O tom vůbec nepřemýšlím, kam si odskakuji. Řídím se intuicí, a když mám pocit, že bude fajn udělat nějakou akci, tak ji za pomoci přátel uděláme.

Obě tyto činnosti vyžadují koncentraci a silné organizační schopnosti. Dala Vám je škola nebo přinesl život.

Jsem tvůrce a taky trochu vůdce. Myslím, že tak se člověk narodí. Jsem nejstarší ze čtyř dětí, to je možná ta pravá kvalifikace.

Existuje meta, kterou jste v rámci Vašeho povolání nedosáhla a pracujete na tom, abyste uspokojila tuto část svého já?

Vůbec to tak nevnímám, cokoliv chci, tak to uskutečním. Dělal jsem rozhovory se zajímavými lidmi, psala zajímavá témata. Pracuji na tom, co mě baví. Začínala jsem v rozhlase, možná bych měla v budoucnu zase téma pro rozhlas, i chuť ho udělat.

Co říkáte na politickou a podnikatelskou kulturu u nás?

Bohužel si myslím, že na politickou kulturu či etiku si ještě chvíli počkáme, než dozrají další generace. Například právě probíhající soudní procesy jasně ukazují, komu voliči dali důvěru. Ztratili jsme víru v předchozí politickou garnituru a dali jsme zelenou novým politickým stranám, v naději, že volíme lépe.

U podnikatelů si naopak myslím, že etika podnikání je na vyšší úrovni, než kdy byla. Nehovořím o podnikatelích, kteří jsou prorostlí do politiky a prostřednictvím státních zakázek financují politiku. Běžný malý český podnikatel se má co otáčet, aby všechno poplatil, uspěl na trhu, vzdělával lidi a měl čas i na sebe a svoji rodinu. A stát mu nepomáhá vůbec nebo jen minimálně.

Myslíte si, že stát plní roli ochránce slabých?

Nemám k tomuto tématu detailní informace k sociálním programům, jen jako běžný občan většinou z médií. Myslím si, že stát mám nastavené procesy např. v sociální oblasti, ale nediferencuje, všechno je plošné a tak se stane, že jsou dva invalidní občané zařazení do stejné kategorie a jeden může chodit a postarat se o sebe a další je upoután na lůžko, vozíček nebo plně odkázán na pomoc druhých. Kauzy různých týraných dětí potvrdily, že stát vyplácí dávky, ale sociální pracovníci neznají skutečné zázemí svých klientů.

Funguje řada nadací, občanských sdružení a dalších subjektů, které do jisté míry suplují stát a zdravotní pojišťovny a na jejich fungování se podílí soukromý sektor – podnikatelé.

Jaký máte názor na povinná procenta žen ve vedení firmy nebo v politice?

Možná bych je alespoň na chvíli zavedla, aby se vidělo, že ženy mění atmosféru ve firmách i v politice, jsou rozváznější, klidnější, nepěstují si tolik ego jako muži. Dokonce ani nesoutěží a nebojují mezi sebou, ale chtějí spolupracovat. Ženy jsou tak nastavené. V zemích, kde procenta zavedli, se to osvědčilo. Argumenty, že se na různé pozice dostanou ženy jen proto, že jsou na to tabulky, jsou scestné. Nikdy jsme neměli tolik schopných, vzdělaných, samostatných žen jako teď. Jsou firmy, které mají ve vedení ženy i bez tabulek a atmosféra je tvůrčí, pohodová a výkony nejsou nižší. Například Radim Vančura (Student Agency) má ve své firmě ve vedení 11 žen a 3 muže a říká, že analytický mozek potřebuje hlavně u IT pracovníka, který zodpovídá za systémy.

Co říkáte na zadlužování v Evropské unii, není Řecko jen špička ledovce, nežijeme na dluh tak trochu všichni?

Všichni víme, že to tak je. Nikdo už neví, kdo komu dluží, kde se berou peníze, už dávno nejsou kryté zlatem a tiskne se jich, kolik je potřeba. Zatím máme štěstí, že nemáme vybydlená města jako v Americe, kde se zastavily továrny i příjmy a zbyly nezaplacené hypotéky, lidé přišli o práci a museli opustit svoje domovy. Žijeme si nad poměry, podlehlí jsme konzumnímu způsobu života. V rámci Evropské unie se čerpají dotace na projekty, které by nikdo za své peníze nikdy nedělal. Státní rozpočet je nejméně dvacet let v mínusu. Mohla by si dovolit jakákoliv rodina hospodařit dlouhodobě v mínusu?

Zakrátko by se dostala do dluhové pasti a nedopadla dobře. I toto by vyřešilo více žen v politice nebo na klíčových pozicích. Přirozeně máme schopnost opečovávat svůj krb a svoje blízké, chcete-li svoje lidi, svoji firmu a nepouštíme se do velkých rizik. Více žen by dodalo při rozhodování rovnováhu.

Děkuji za rozhovor.

Lenka Šťastná

Knihy Jaroslavy Timkové, které v interview odpovídal jedinečný motivační speaker, trenér a mentor Mark Dzirasa, spojuje profesní růst s růstem podnikatelským a dokonce i s růstem duchovním. Najdete v ní techniky z korporátních tréninků, myšlenky a návody od úspěšných podnikatelů z celého světa, stejně jako Markovi zážitky s velkými osobnostmi duchovního života. Dostanete praktické návody pro váš osobní růst, ale poznáte také rituály a praktiky z různých spirituálních tradic ze všech kontinentů. Projdete s Markem jeho zážitky z duchovních praktik, jeho zkušenosti ze světa podnikání i politiky a navíc zkušenosti ze životů stovek lidí, se kterými pracoval.

Mark disponuje výbornou znalostí českého prostředí a praktickou zkušeností z různých organizačních kultur. Za 17 let v obchodním podnikání, v businessu profesního a osobního růstu a psychologie úspěchu přednášel pro desetitisíce posluchačů. Vyučuje komunikaci, vyjednávání, osobní efektivitu a time management, prezentační a prodejní dovednosti, typologii osobností, řeč těla, leadership, team building, mentalitu úspěchu, relaxační, meditační a vizualizační techniky, koučuje profesní rozvoj a osobní růst. Jeho obchodní organizací prošlo za 17 let přes 2 000 lidí. 5 let pracoval pro globální korporace a 13 let aktivně v politice. Navíc se pohybuje v prostředí komunit kolem duchovních mistrů nebo v prostředí lektorské profese. Jarka je zkušená vydavatelka, promotérka, publicistka a novinářka s dvacetiletou zkušeností z oboru, která absolvovala stovky rozhovorů a umí se skvěle ptát. Dodává knize perspektivu běžného čtenáře a i velké pravdy zjednodušuje na úroveň běžného chápání. Na rozdíl od mnoha materiálů různých duchovních škol či klasické podnikatelské literatury, je kniha psána velmi lehkou formou, takže ji můžete číst cestou do zaměstnání nebo si ji vzít třeba na dovolenou. Je to kniha, která bude vašim průvodcem na cestě od oddělenosti k jednotě, na cestě od mentality nedostatku k mentalitě hojnosti, zkrátka na vaší cestě od strachu k lásce.